

การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษา
แนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

The Development of Word Spelling Competency in Thai Language and Working
with Others of Pathomsuksa 1 Students by Using Language Instructional Model
Integrating Balanced Literacy Approach and Cooperative Learning

¹จิราภรณ์ โตกราน และ ²พินพนธ์ คงวิจิตต์
¹Chiraphorn Tokran and ²Pinpon Kongwijit

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Faculty of Education, Silapakorn University, Thailand.
E-mail: ¹J.jiraphornedu@gmail.com, ²phinphonedu@gamil.com

Received April 25, 2024; Revised May 18, 2024; Accepted June 21, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกรอบการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบ และ 3) แบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ T-Test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับดีเยี่ยม ($M = 11.96$, $SD = 1.95$)

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถ; การสะกดคำภาษาไทย; การทำงานร่วมกับผู้อื่น; การเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษา; การเรียนรู้แบบร่วมมือ

Abstract

This article aimed to study (1) to compare Thai spelling abilities. (2) to study the ability to work with others of Grade 1 students after learning using the integrated language teaching model, language balance and cooperative learning. The research format is quantitative research. Using

the concept of learning management, using the integrated language teaching model, language balance, and cooperative learning as the research framework. The sample group is Twenty-seven Grade 1 students were recruited using a simple random selection method. There are 3 types of tools used in the research: 1) learning plans, 2) tests, and 3) assessments. Data were analyzed using mean, standard deviation, and Dependent T-Test.

The research results were found as follows 1) Thai spelling ability of Grade 1 students after organizing learning using the language teaching model of integrated language balance and cooperative learning was significantly higher than before learning at the .05 level and 2) Ability to work with others of Grade 1 students after learning using the integrated language teaching model, language balance, and cooperative learning. is at an excellent level.

Keywords: Talent Development; Thai Spelling; Working with Others; Integrated Language Teaching and Language Balance; Cooperative Learning

บทนำ

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาที่เข้มแข็ง เพื่อให้สามารถอ่านออกเขียนได้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ที่มีประสิทธิภาพควรเริ่มจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อันเป็นพื้นฐานสำคัญนำไปสู่การพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามระดับคุณภาพนักเรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น แต่ในสภาพปัจจุบันปัญหาการอ่านออกเขียนได้พบมากที่สุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากรายงานผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของสำนักทดสอบทางการศึกษาปี พ.ศ.2565 การอ่านออกเสียงอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 6.17 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2565) และงานวิจัยของ ลัดดา สำรองพันธ์และวราพร เอรารวรรณ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัญหาสำคัญของการอ่านออกเขียนได้มีอยู่ 7 ประการ ได้แก่ 1) พยัญชนะ 2) สระ 3) วรรณยุกต์ 4) คำที่ไม่มีมาตราตัวสะกด 5) คำที่มีมาตราตัวสะกด 6) คำควบกล้ำ และ 7) คำที่มีอักษรนำ และแนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ มี 3 แนวทาง ได้แก่ 1) การใช้รูปแบบการสอน 2) การใช้เทคนิคและวิธีการสอน และ 3) การใช้สื่อการเรียนรู้ จากงานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นความน่าสนใจของแนวทางในการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสะกดคำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลมีหลายวิธีการ โดยวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจคือการใช้รูปแบบการสอนและเทคนิควิธีการสอน โดยแนวคิดที่มีความน่าสนใจคือแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสมดุลภาษา ซึ่งเป็นแนวคิดการสอนภาษาที่เน้นการจัดกิจกรรม โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเชื่อมโยงกฎเกณฑ์ทางภาษากับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ตามแนวสมดุลภาษา (Balance Literacy) ยังเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ผ่านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็ว อีกทั้งการทำกิจกรรมกลุ่มยังช่วยฝึกทักษะการทำงานกับผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายปัญหา ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้พร้อมทั้งมีความสุขสนุกสนาน

ในการเรียนมากขึ้น จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษาปรากฏในงานวิจัย พบว่าการจัดการเรียนสอนตามแนวสมดุภาษา สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ งานวิจัยของสมร อุ่นผ่อง และ ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผสมผสานระหว่างแนวคิดสมดุภาษากับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA MODEL เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเขียนมาตราไทย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนได้ รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นว่าแนวคิดที่มีความน่าสนใจต่อการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแนวคิดสมดุภาษา คือ แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด การนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาสำหรับนักเรียนระดับต้น นอกจากการใช้กิจกรรมกลุ่มแล้วครูจะต้องเสริมสร้างทักษะทางภาษาอันเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารให้กับนักเรียนโดยบูรณาการทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กันทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนด้วย

กันตวรรณ มีสมสาร (2554) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวคิดสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงได้วิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้น โดยนำหลักการเรียนการสอนภาษาตามแนวสมดุภาษาของ Reif และ Heimburge (2007) มาบูรณาการเข้ากับหลักในการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson และ Johnson (1994) โดยในแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน กล่าวคือ ในขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสาธิต เป็นขั้นที่ครูเป็นแบบอย่างในการอ่านและเขียนโดยใช้วิธีการอ่านให้ฟังและเขียนให้ดูในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เช่น การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และวาดภาพอย่างสร้างสรรค์ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการให้ความรู้ เป็นขั้นที่ครูสอนวิธีการอ่านและเขียนคำให้แก่แก่นักเรียนอย่างถูกต้องตามหลักภาษาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มโดยใช้หนังสือหรือสื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นของการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลายโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอิสระภายใต้ขอบเขตที่ครูกำหนด จัดกิจกรรมให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษาเพื่อทบทวนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่ โดยนักเรียนสามารถเลือกสื่อทางภาษาได้ตามความสนใจ และทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มเพื่อฝึกให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันในการทำงานและในขั้นที่ 4 ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ทักษะทางภาษา ผ่านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ด้วยเหตุนี้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจในการสอนสะกดคำภาษาไทยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่านและการเขียนว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียน จึงกำหนดนโยบาย “เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน” อีกทั้งยังมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ โดยเริ่มจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น โดยเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Formative Assessment) สำหรับเป็นข้อมูลการอ่านและการเขียนของนักเรียน (สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2565) โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชนมามอนราษฎร์) มีผลการประเมินความสามารถใน

518 | การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563-2564 ในภาคเรียนที่ 2 ด้านการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับ พอใช้ – ปรับปรุง เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเนื้อหาในการสอนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีความยากขึ้นตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือปัญหาการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ครูจะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการทักษะภาษาได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผ่านกิจกรรมกลุ่มเพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และช่วยพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ยกย่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยให้เพิ่มสูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการวิจัยแบบก่อนการทดลอง (Pre – Experimental Designs) เพื่อการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีพื้นฐานการอ่านและเขียนที่มีประสิทธิภาพอันจะเป็นพื้นฐานที่มั่นคงในการเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นไป และพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมอันเป็นสมรรถนะสำคัญในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังการจัดการเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังเรียนอยู่ในระดับดีขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ

นักวิชาการ (บันลือ พฤษะวัน, 2538; วรณี โสมประยูร, 2553; ทวีศักดิ์ อุ่นจิตติกุล, 2558; สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, 2560) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านสะกดคำสรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยการนำเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมกันเป็นคำอ่าน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และจำเป็นจะต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ถูกต้อง นักวิชาการ (ทัศนีย์ ศุภเมธี, 2542; วรณี โสมประยูร, 2553; ดวงใจ ไทยอุบล, 2554; สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, 2560) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมกันและเขียนเป็นคำ

โดยจะต้องวางตำแหน่งของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย นำไปสู่การเขียนคำที่มีความหมาย ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

3. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดย กันตวรรณ มีสมสาร (2554) นำหลักการเรียนการสอนภาษาตามแนวสมดุภาษาของ Reif และ Heimburge (2007) มาบูรณาการเข้ากับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson และ Johnson (1994) ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ คือ 1) การจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2) การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนช่วยเหลือและพึ่งพากันในทางบวก เกิดการเรียนรู้ที่ดีและร่วมมือกันในการทำงาน 3) การจัดเตรียมวรรณกรรมและสื่อทางภาษาอย่างหลากหลาย ให้เด็กได้ฝึกฝนประสบการณ์ทางภาษา และ 4) การจัดกิจกรรมกลุ่มที่เด็กได้ฝึกฝนการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอนและสามารถมาประยุกต์กับการสอนอ่านและเขียนสะกดคำได้ ดังนี้

1. ขั้นการสาธิต เป็นขั้นของการปูพื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือและสื่อทางภาษาที่หลากหลาย ขั้นตอนนี้ครูจะเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม สาธิตการอ่านและเขียนสะกดคำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทั้งรายบุคคลและรูปแบบกลุ่ม ฝึกให้นักเรียนพูดสื่อสารแสดงความคิดและประสบการณ์ การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และวาดภาพอย่างสร้างสรรค์

2. ขั้นการให้ความรู้ เป็นขั้นของการนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และยกตัวอย่างหรือข้อมูลจากหนังสือเรียนหรือแบบฝึกอ่านประกอบ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูสอนทักษะทางภาษา โดยสอนวิธีการอ่านและเขียนสะกดคำให้กับนักเรียนอย่างถูกต้องทั้งรายบุคคลและรูปแบบกลุ่มโดยใช้หนังสือหรือสื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

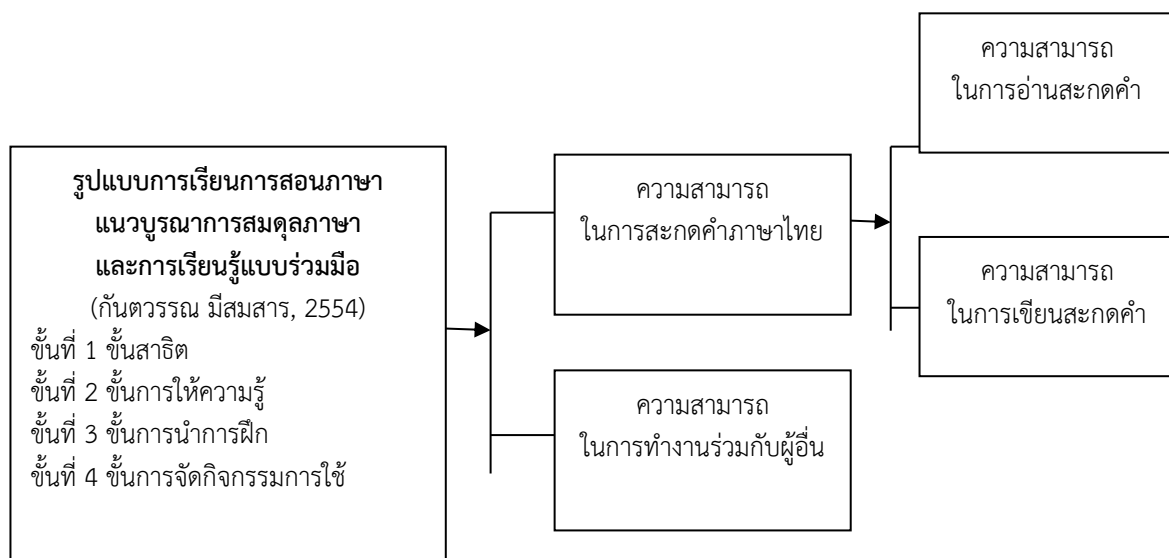
3. ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นของการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างหลากหลายโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอิสระภายใต้ขอบเขตที่ครูกำหนด ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษาเพื่อทบทวนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่ โดยนักเรียนสามารถเลือกสื่อทางภาษาได้ตามความสนใจและทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มเพื่อฝึกให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน

4. ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่มาประยุกต์ใช้ในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ทักษะทางภาษา ผ่านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ครูควรออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามที่กำหนด

จากแนวคิดและขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าในแต่ละขั้นตอนมุ่งเน้นการบูรณาการในการสอนภาษาอย่างสมดุล ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้านทั้งด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันโดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จะต้องฝึกฝนทักษะทางภาษาให้เกิดความชำนาญ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสะกดคำอันเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสะกดคำ และพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (กันตวรรณ มีสมสาร, 2554) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

เป็นการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre – Experimental Designs) โดยใช้แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design) เพื่อวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย และ ใช้แบบแผนการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบหลัง (one-group posttest only design) เพื่อวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 3 แผน โดยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจำนวน 5 ชั่วโมง คำที่มีอักษรนำจำนวน 5 ชั่วโมง และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ผู้วิจัยพัฒนาแผนดังกล่าวแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย 4) ผู้เชี่ยวชาญด้าน

การวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย ประเมินเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ผลการตรวจสอบพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หลังจากนั้นก็นำไปทดลองใช้ (Try Out) และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ในการทดลอง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย ใช้วัดก่อนและหลังการทดลอง มีวิธีการพัฒนาเครื่องมือ โดยสร้างแบบทดสอบตามวิธีการของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ประกอบด้วย การอ่านแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ และการเขียนสะกดคำ รวมทั้งสร้างเกณฑ์การประเมินแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนเพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย ผลการประเมินพบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ ผลปรากฏว่า ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป แสดงว่าแบบทดสอบสามารถใช้ได้ จากนั้นจึงวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผลปรากฏว่า เท่ากับ 0.92 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นและนำไปใช้ในการทดลอง

3. แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการประเมินหลังการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999) มีองค์ประกอบจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การฟังและเข้าใจผู้อื่น 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล 4) การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย และ 5) การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว ผู้วิจัยนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ เพื่อเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนเพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย ประเมินแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) เพื่อความชัดเจนและสื่อความได้ตรงกัน ผลปรากฏว่ามีค่าเท่ากับ 0.98 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินฉบับนี้มีคุณภาพ และผู้ประเมินมีการประเมินที่สอดคล้องกัน และนำแบบประเมิน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผลปรากฏว่า เท่ากับ 0.93 แสดงว่าแบบประเมินมีความเชื่อมั่นและนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ได้แก่

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย ด้านการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ จำนวน 10 คำ โดยมีคะแนนค่าละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน และด้านการเขียนสะกดคำ วัดโดยการเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ ค่าละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน 2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวนรวม 15 ชั่วโมง โดยเริ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำ

522 | การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ภาษาไทยหลังเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย ด้านการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ จำนวน 10 คำ โดยมีคะแนนคำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน และด้านการเขียนสะกดคำ วัดโดยการเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักการทางสถิติโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลองในการวิจัย ดังนี้ 1. เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ T-Test แบบ Dependent 2. ศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ T-Test แบบ Dependent

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หมายเลขการรับรอง COE 67.0214-015 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2567

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลอง แสดงผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	P
ก่อนเรียน	27	40	18.19	14.57	-11.366	.001
หลังเรียน	27	40	24.33	12.26		

* $P < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 18.19 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 24.33 เมื่อนำไปทดสอบทางสถิติสรุปได้ว่า คะแนนความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังการจัดการเรียนรู้แสดงผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเทียบกับเกณฑ์

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	P
27	15	11.96	1.95	10.55	.001

*P < .05

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 11.96 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีผลคะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไปซึ่งอยู่ในระดับดี พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนจึงอยู่ในระดับดีเยี่ยมเมื่อเทียบกับเกณฑ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้านการสะกดคำภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม

ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนโดยมีการบูรณาการทักษะภาษาทั้ง 4 ด้านให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2554) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ต้องหมั่นฝึกฝนอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญและไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อความหมายได้ ขั้นที่ 3 ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่เรียนรู้โดยใช้การเล่นเกมทางภาษา (literacy game) เป็นกิจกรรมที่ครูให้นักเรียนในกลุ่มย่อยเล่นเกมที่ช่วยฝึกฝนทักษะทางภาษา ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเล่นเกมไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ สอดคล้องกับที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่า เกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และในขั้นที่ 4 ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นกิจกรรมที่ครูมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ผ่านกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย ได้แก่ การนำเสนอผลงาน (presentation) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของเพื่อน เพื่อสื่อสารความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อผลงานของตนเองหรือของเพื่อนให้เพื่อนฟัง ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้ที่ได้เรียนมานั้นจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และกระตุ้นให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับที่ วัชรพล วิบูลยศรีน (2561) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ดี หากมีโอกาสเรียนรู้ผ่านการออกแบบ (Learning by designing) โดยการนำความรู้ที่นำไปคิดสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อ เทคโนโลยี วัสดุและอุปกรณ์ที่เหมาะสม จะเห็นได้ว่า ทั้ง 4 ขั้นของรูปแบบการสอนดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ

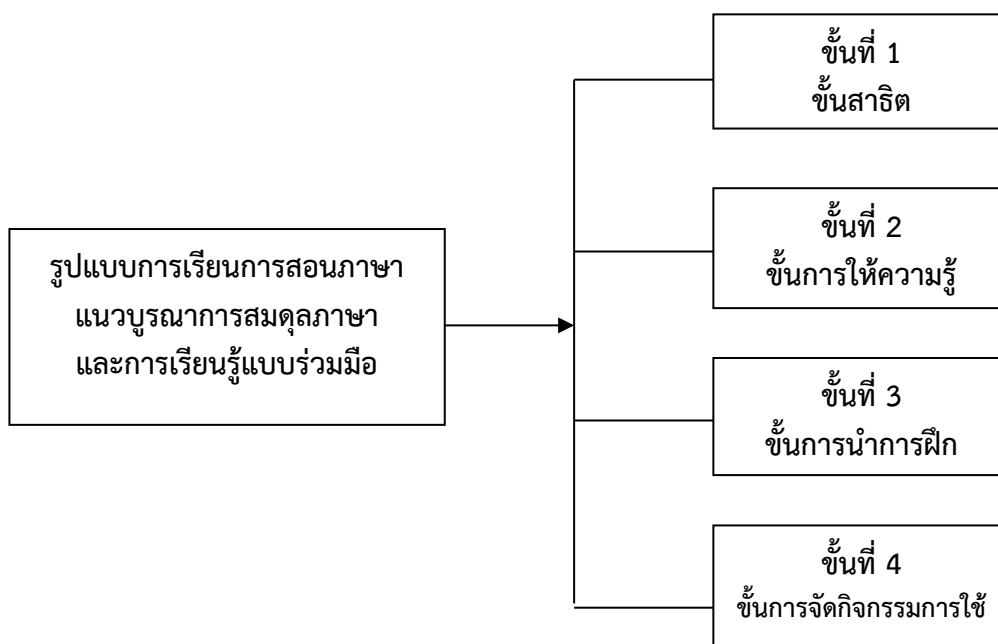
524 | การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ

งานวิจัยของ วิภาพร คุปติเกษม (2558) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การ
สอนแนวสมดุภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังการจัดการเรียนรู้ในระดับ ดีเยี่ยม
เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน 2551 เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านกิจกรรมเสริมสร้าง
ทักษะการทำงานกลุ่มที่หลากหลายสอดแทรกในทุกชั้นของการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิณนุช ศิริ
บุรณ์ (2564) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบ
ฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขั้นที่ 2 ขั้นการให้ความรู้
เป็นการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ครูสอนวิธีการอ่านและเขียนคำอย่างถูกต้อง ยึดหยุ่นให้เหมาะสมกับเนื้อหาและ
ความสามารถของนักเรียนทั้งในรูปแบบกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้น
และสนใจในการฟัง การอ่าน และการเขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรณัฐ ภูทองเงิน (2563) พบว่า
ความสามารถการเขียนสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขั้นที่ 3 ขั้นการนำ
การฝึก เป็นขั้นที่ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่าน
กิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย คือ การเล่นเกมทางภาษา (literacy game) กิจกรรมดังกล่าว
นอกจากช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาแล้วยังช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนด้วย
นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่ท้าทายและสนุกสนาน นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้เกมทาง
ภาษายังกระตุ้นให้นักเรียนใช้ศักยภาพและบูรณาการความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของเกม กระตุ้น
ให้นักเรียนประสานความร่วมมือกับผู้อื่นในกรณีที่ต้องพึ่งพาอาศัยหรือขอความช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึง
กระตุ้นให้นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แสวงหาวิธีการจบเกมหรือได้รับรางวัลจากเกมตามเป้าหมายของเกมนั้น ๆ
ให้ได้สอดคล้องกับที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2545) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเกมว่า ช่วยในการฝึกทักษะภาษาและ
ทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของแต่ละบุคคล ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินและ
ผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียน ช่วยฝึกความรับผิดชอบ สามัคคี รู้จักการเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน เป็นการสร้าง
แรงจูงใจและเร้าความสนใจได้ดี และขั้นที่ 4 ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมที่ครูมุ่งให้
นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ผ่านกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย ได้แก่ การนำเสนอผลงาน
(presentation) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานของกลุ่มจะต้องมีการระดมความคิด และการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่ง
กันและกัน และมีเป้าหมายร่วมกันคือความสำเร็จของกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิณนุช ศิริบุรณ์ (2564)
ที่ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดย
ใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งในการจัด
การเรียนการสอน ประกอบด้วยขั้นของการจัดกิจกรรมจำนวน 4 ขั้น โดยเริ่มจากขั้นการสาธิต ขั้นการให้ความรู้
ขั้นการนำการฝึก และขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ รูปแบบการสอนดังกล่าวช่วยในการพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านและเขียนสะกดคำ รวมทั้งพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

สรุป

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีเยี่ยม ($M = 11.96$, $SD = 1.95$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การนำผลการวิจัยไปใช้ควรปรับกระบวนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา วัย และความแตกต่างของนักเรียนรวมถึงการเชื่อมโยงสาระความรู้กับชีวิตประจำวันให้นักเรียนได้เลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยอาจจะนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือไปทดลองใช้กับรายวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาอื่น ๆ ได้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กันตวรรณ มีสมสาร. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาโดยบูรณาการแนวสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรนุช ภูทองเงิน. (2563). การพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

526 | การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ

- ทวีศักดิ์ อุ่นจิตติกุล. (2558). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยโดยวิธีแจกลูกและสะกดคำ*. กรุงเทพฯ: วศิระ.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- บันลือ พฤษะวัน. (2538). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปวีณนุช ศิริบุรณ์. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ลัดดา สำรองพันธ์ และ วราพร เอรารวรรณ์ (2562). การสังเคราะห์ปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 42(4), 585-603.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). *วิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2561). *วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชณู ทรัพย์สมบัติ. (2563). สรุปผลการประเมินความสามารถด้านการอ่าน (RT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563. <https://bet.obec.go.th/New2020/?p=2015>.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สถาบันภาษาไทย. (2565). *คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สมร อุ่นผ่อง และ ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์. (2563). รายงานผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานแนวคิดแบบสมดุภาษา (Balanced literacy) และรูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา “CIPPA Model” เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนมาตราไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 12(2), 234-265.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2560). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา (2565). *รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน (RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). *คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ 2561*. โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2554). *ภาษาพาสอน เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้นท์.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). Making Cooperative Learning Work. *Theory into Practice*, 38(2), 67-73.